

ORIGINAL EKSEMPLAR
UDENRIGSMINISTERIET
DEPARTEMENTET FOR UDENRIGSØKONOMI
Markedsafdelingen

Markedsudvalg bil. 4 7

Markedsudvalg bil. 4 7

Modtaget
14. december 1976
= 7 DEC 1976

7 DEC. 1976

Folketingssekretariatet.

Markedsudvalg bil. 4 7

STORMGADE 10
1470 KØBENHAVN K.
TELEFON: (01) 12 28 25

60x1 BILAG M.1, NR 400.C.2-0
(BEDES ANFØRT VED BESVARELSE)

DATE 7. december 1976

./.
Til fordeling blandt medlemmerne af folketingets
markedsudvalg og disses stedfortrædere fremsendes
hoslagt i 60 eksemplarer notat af 6. december 1976
vedrørende rådsmøde (skatteministre) den 16.
december 1976.

P.M.V.
E.B.

B. Melander
BØRGE MELANDER

Handwritten signature or scribble, possibly reading "H. H. H. H."

UDENRIGSMINISTERIET
DEPARTEMENTET FOR UDENRIGSØKONOMI
Markedsafdelingen

Til medlemmerne af folketingets
markedsudvalg og disses
stedfortrædere

STORMGADE 10
1470 KØBENHAVN K
TELEFON. (01) 1248 25

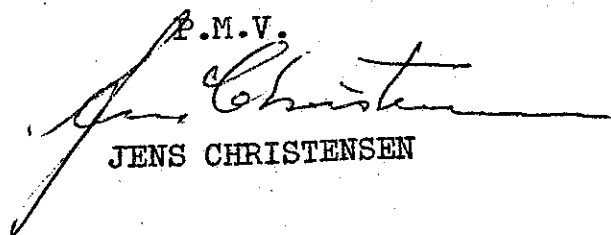
1 Bilag M.1 J. NR. 400.C.2-0
(BEDES ANFØRT VED BESVARELSE)

DATE 6. december 1976.

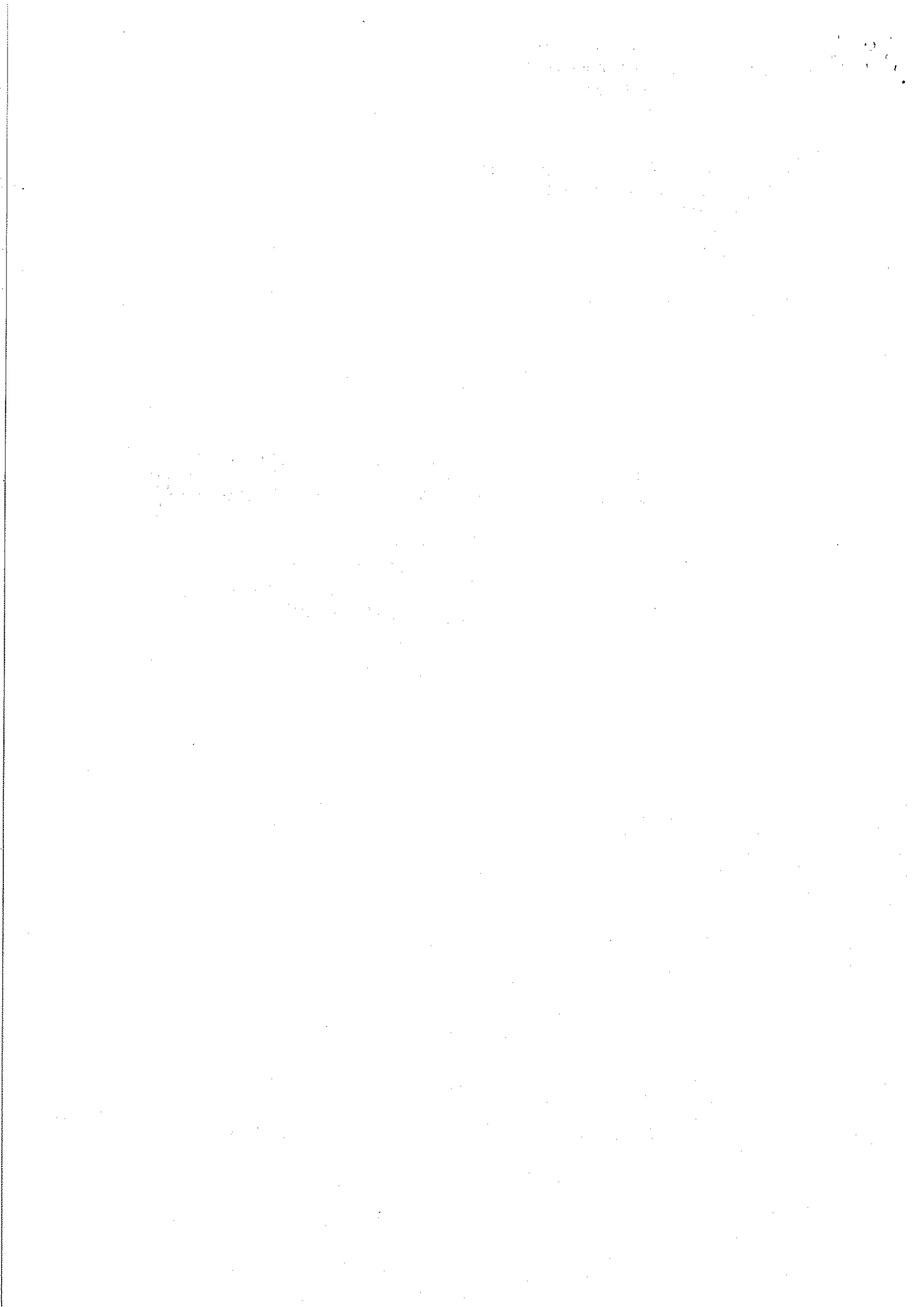
./.

Med henblik på udvalgets møde den 9. december 1976
fremsendes hoslagt notat af dags dato vedrørende
rådsmøde (skatteministre) den 16. december 1976.

P.M.V.

JENS CHRISTENSEN

Møde i Rådet (skatteministre) den 16. december 1976.

Eneste punkt på dagsordenen for dette rådsmøde, der er en fortsættelse af skatteministermødet den 21. oktober 1976, forventes at blive forslaget til 6.momsdirektiv. Direktivet skal danne grundlag for beregningen af en del af fællesskabets "egne indtægter". Da ikrafttrædelsestidspunktet er foreslået til 1. januar 1978, tilstræbes det vedtaget inden udgangen af indeværende år, fordi transformeringen af direktivets bestemmelser til national ret vil tage mindst et år.

Forslaget til 6.momsdirektiv har været forelagt folketingets markedsudvalg den 18. oktober 1974, den 21. november 1975 og den 15. oktober 1976. Endvidere har et særligt landbrugsspørgsmål været forelagt den 19. november 1976. Der henvises desuden til notatet af 10. november 1976 vedrørende den øjeblikkelige forhandlingssituation.

Den endelige dagsorden for rådsmødet den 16. december foreligger endnu ikke.

COREPER har opstillet en liste over mulige dagsordenspunkter. Disse behandles i det følgende.

Indledningsvis skal nævnes tre generelle danske synspunkter.

A. Vedtagelse af et fælles beregningsgrundlag for merværdiafgiften er et led i den forestående omlægning af EF's finansiering. Udover det nævnte punkt vil omlægningen indebære indførelse af en ny regningsenhed.

Danmark har endvidere ønsket afvikling af de monetære udligningsbeløb inddraget i drøftelserne om omlægning af finansieringssystemet. Baggrunden herfor er at undgå, at der træffes beslutning om de øvrige spørgsmål uden beslutning vedrørende de monetære udligningsbeløb.

Det er en betingelse for dansk medvirken til gennemførelse af et fælles beregningsgrundlag for merværdiafgiften, at der sker konkrete fremskridt i retning af afvikling af de monetære udligningsbeløb.

B. Det hidtidige arbejde med direktivforslaget har vist, at den oprindeligt påtænkte fuldstændige harmonisering af strukturen i medlemsstaternes momslovgivning ikke for tiden er mulig.

Da det harmoniserede beregningsgrundlag for momsens skal være basis for opkrævningen af en del af EF's "egne indtægter", forudsætter afvigelser fra det fælles grundlag principielt, at der ved beregningen af disse egne indtægter kompenseres for afvigelserne. Danmark har indtaget den holdning, at sådanne kompensationsberegninger bør foretages med den størst mulige nøjagtighed. Da der efter al sandsynlighed vil blive tale om en lang række - store og små - afvigelser fra det fælles beregningsgrundlag, har man dog fra dansk side erklæret sig indforstået med, at der af administrative grunde kan gives afkald på kompensation i tilfælde, hvor afvigelserne kun påvirker de egne indtægter ubetydeligt. Man har endvidere fra dansk side givet udtryk for den opfattelse, at alle afvigelser skal være kendt, før man kan tage stilling til spørgsmålet om at undlade kompensation.

C. Det er tanken, at der i tilfælde, hvor man er enig om afvigelser fra det fælles beregningsgrundlag, opstil-

les et endeligt harmoniseringsmål - beskatning eller fritagelse. Hvor væsentlige nationale interesser står på spil, skal medlemsstaterne kunne bibeholde afvigelserne indtil tidspunktet for "afgiftsgrænsernes bortfald". Dette er et meget langsigtet mål, som til sin tid vil kræve en enstemmig rådsbeslutning (Romtraktatens art. 99). For andre afvigelser er det foreslået, at der fastsættes en harmoniseringsfrist på nogle år.

Man har fra dansk side erklæret sig enig i, at der i tiden efter vedtagelsen af 6. momsdirektiv bør ske en gradvis tilpasning af de forskellige afgiftssystemer, således at den strukturharmonisering, som Rådet tidligere har truffet beslutning om, opnås efterhånden. Man har derimod udtalt sig imod tanken om, at der i direktivet eller i dertil knyttede protokolerklæringer fastsættes - forskellige - frister for afviklingen af bestemte mindre væsentlige afvigelser. Man har givet udtryk for den opfattelse, at alle disse tilpasninger skal genforhandles samlet - f.eks. 4 år efter direktivets vedtagelse -, således at der kan skabes en ensartet tilpasningsprocedure.

Fritagelser.

Der erindres om, at det er direktivforslagets udgangspunkt, at alle tjenesteydelser er omfattet af afgiftpligten, medmindre de direkte er nævnt som afgiftsfritagne. I den danske momslov er det omvendt således, at de afgiftspligtige tjenesteydelser udtrykkeligt er opregnet i loven.

a. Finans- og bankvirksomhed.

Bankvirksomhed er efter direktivforslaget principielt omfattet af afgiftpligten, men forslaget indeholder

væsentlige undtagelser herfra. Efter de gældende danske regler er finans- og bankvirksomhed fritaget (bortset fra uvæsentlige transaktioner som salg af mønter til samlerbrug og salg af sparebøsser).

Der er under de hidtidige forhandlinger opnået enighed om at udvide fritagelsesområdet i banksektoren betydeligt. Der resterer imidlertid visse konkrete bank- og finansoperationer, for hvilke et flertal af medlemsstaterne ønsker beskatning. Dette gælder bl.a. gebyrer for kreditformidling og -forvaltning, samt gebyrer for indkrævning af fordringer, herunder checks, tratter og vekslers og lignende værdipapirer.

Det indstilles, at man fra dansk side går ind for en løsning, hvorefter de gældende danske bestemmelser indtil videre vil kunne opretholdes.

b. Levering af guld.

Der er enighed blandt medlemsstaterne om, at guld til industrielle formål beskattes i lighed med andre varer. Derimod ønsker et mindretal at fritage guld, som bl.a. af privatpersoner købes i investeringsøjemed.

Spørgsmålet er uden praktisk betydning for Danmarks vedkommende, da der her i landet ikke gives tilladelse til sådanne guldkøb fra privat side.

Det indstilles, at man i overensstemmelse med de gældende danske regler, hvorefter alt guld anses som en vare, tilslutter sig flertallets ønske om beskatning.

c. Levering af mønter til samlerbrug.

Ifølge forslaget omfattes mønter til samlerbrug af afgiftspligten.

Der er klart flertal for beskatning blandt medlemsstaterne. Mønter til samlerbrug er afgiftspligti-

ge i Danmark.

Den danske holdning er tidligere tiltrådt af folketingets markedsudvalg.

d. Ydelser, der præsteres af faglige sammenslutninger.

Der blev på rådsmødet den 21. oktober 1976 opnået enighed om, at ydelser, som lægelige sammenslutninger udfører for deres medlemmer i direkte forbindelse med disses afgiftsfritagne virksomhed, skal være fritaget for afgift. Som eksempel kan nævnes, at flere læger i fællesskab køber et apparatur, der kan anvendes til patientanalyser, som hidtil er udført af den enkelte læge.

Det foreslås nu, at denne fritagelsesbestemmelse udvides til at gælde alle faglige sammenslutninger, hvis medlemmer udøver afgiftsfri virksomhed. Det skal være en forudsætning, at en fritagelse af sådanne sammenslutninger ikke kan føre til konkurrenceforvridninger. Som eksempel kan nævnes, at flere kursuslærere i fællesskab udarbejder og til eget brug i undervisningen fremstiller forelæsningsmateriale.

Det indstilles, at man fra dansk side går ind for forslaget.

e. International personbefordring.

Direktivforslaget indeholder en bestemmelse om, at international personbefordring, der sker ad sø- og luftvej, fritages for afgift.

Efter den danske momslov er ingen former for international personbefordring omfattet af afgiftspligten.

To medlemsstater holder fast ved forslaget om at begrænse afgiftsfritagelsen for international personbe-

fordring til kun at gælde befordring ad sø- og luftvej, medens de øvrige medlemsstater - herunder Danmark - og Kommissionen går ind for, at det endelige harmoniseringsmål skal være en fritagelse af al international personbefordring.

Den danske holdning er tidligere tiltrådt af folketingets markedsudvalg.

f. Afgiftspligtige virksomheders køb af byggegrunde.

Efter direktivforslaget skal salg af fast ejendom, herunder byggegrunde, være omfattet af afgiftspligten. Allerede på rådsmødet den 24. november 1975 blev der imidlertid opnået enighed om, at medlemsstaterne selv kan træffe afgørelse om, hvorvidt de vil undtage omsætning af nybygninger og byggegrunde fra afgiftspligten. Denne valgfrihed skal gælde indtil tidspunktet for afgiftsgrænsernes bortfald.

Markedsudvalget har tidligere tiltrådt en indstilling om, at omsætning af fast ejendom, herunder byggegrunde, skal kunne holdes uden for afgiftspligten, således som det er tilfældet efter de gældende danske regler.

g. Optionsretten (frivillig registrering).

Det er foreslået, at medlemsstaterne skal kunne give virksomheder, hvis afsætning ikke er omfattet af afgiftspligten, adgang til at vælge (optere for) afgiftspligt, når afsætningen helt eller delvis sker til andre afgiftspligtige. De frivilligt registrerede virksomheder får derved adgang til fradrag for indgående afgift, og den afgift, de opkræver, kan deres registre-

rede kunder fradrage som indgående afgift. Det skal nærmere fastlægges, hvilke ydelser denne optionsret skal kunne finde anvendelse på.

Den danske momslov indeholder en bestemmelse, hvorefter virksomheder, der afsætter afgiftsfrie ydelser, kan lade sig frivilligt registrere, d.v.s. vælge at blive inddraget under afgiftspligten. Den danske frivillige registrering omfatter afsætning såvel til registrerede virksomheder som til andre.

Enkelte medlemsstater ønsker, at der åbnes mulighed for, at en virksomhed kan vælge afgiftspligt alene for den del af omsætningen, der er bestemt for registrerede virksomheder.

Det indstilles, at man fra dansk side akcepterer en optionsret, men således, at det gældende danske system kan bibeholdes.

h. Leveringsstedet for visse tjenesteydelser.

For at forhindre dobbeltbeskatning eller undgåelse af beskatning i de tilfælde, hvor afsætningen af en ydelse sker over grænsen, må der fastsættes regler, der bestemmer beskatningsstedet.

Ifølge direktivforslaget er leveringsstedet og dermed beskatningsstedet som hovedregel det sted, hvor leverandørens erhvervsmæssige virksomhed er beliggende. Man er dog enig om visse afvigelser fra denne hovedregel. Således er stedet for tjenesteydelser vedrørende fast ejendom det sted, hvor ejendommen er beliggende; stedet for transportydelser er det sted, hvor transporten finder sted; stedet for ydelser af kulturel, sportslig, videnskabelig og underholdningsmæssig art, er stedet hvor denne virksomhed udøves. Stedet for ydelse af arbejde på løsørengstande og stedet for udlejning heraf, er henholdsvis det sted, hvor arbejdet udføres og det

sted, hvor der faktisk gøres brug af det lejede.

Dette rejser ikke problemer for Danmark.

Det diskuteres nu, hvorvidt tjenesteydelser, som overdragelse af patenter og licenser, reklamevirksomhed, projekteringsvirksomhed og databehandling, skal beskattes på stedet for anvendelsen eller på det sted, hvor aftageren har sin erhvervsmæssige virksomhed. Dette spørgsmål har ringe praktisk betydning, fordi tjenesteydelser som regel anvendes på det sted, hvor aftageren har sin virksomhed. Da ministeren for skatter og afgifter efter de gældende danske regler kan bestemme, at den, der i udlandet indkøber afgiftspligtige ydelser til brug her i landet, skal svare afgift af vederlaget for de pågældende ydelser, vil heller ikke dette spørgsmål rejse problemer for Danmark.

Ordninger for særlige områder.

a. Rejsebureauer.

Der er enighed blandt medlemsstaterne om, at de ydelser, der indgår i selskabsrejser m.v. - f.eks. hotelophold og fortæring - afgiftsberigtiges hos hotel- og restaurationsvirksomhederne m.v. Derimod er der ikke enighed om, hvordan rejsebureauernes bruttoavance skal afgiftsberigtiges.

Efter gældende danske regler er rejsebureauers bruttoavance ikke omfattet af afgiftspligten.

Under drøftelserne af dette spørgsmål er et stort flertal af medlemsstater gået ind for at beskatte rejsebureauernes bruttoavance.

For så vidt angår rejser til udlandet ville en inddragelse under beskatningen kunne virke konkurrencefordrejende i forhold til rejser med afgang f.eks. i Sverige.

Det indstilles, at man søger opnået, at de gældende danske regler kan bibeholdes indtil videre i hvert fald for udenlandsrejser.

b. Bank- og forsikringsydelser til udenlandske kunder.

Der foreligger et britisk ønske om, at bank- og forsikringsydelser til udenlandske kunder hverken direkte eller indirekte belastes med afgift.

Det indstilles, at man ikke går imod en ordning, der muliggør et sådant system.

c. Advokaters og andres liberale erhvervs ydelser.

Efter forslaget omfattes advokatvirksomhed med tilknytning til retsvæsenet ikke af afgiftspligten, hvori- mod andre former for advokatvirksomhed skal afgiftsberigtiges. Ingen form for advokatvirksomhed er afgifts- pligtig her i landet.

Der er enighed blandt medlemsstaterne om, at det vil le være uheldigt at opdele advokatvirksomhed i en afgifts- pligtig og en afgiftsfri del. Et flertal af medlemssta- terne går ind for beskatning af al advokatvirksomhed.

Det indstilles, at man fra dansk side går ind for en ordning, der tillader, at den gældende afgiftsfri- tagelse for advokatvirksomhed kan opretholdes indtil videre.

Der foreligger endnu ikke oplysning om, hvilke pro- blemer der vil blive rejst for andre liberale erhvervs vedkommende.

d. Ikke-kommerciel radio- og fjernsynsvirksomhed.

Ifølge direktivforslaget skal radio- og fjernsyns- virksomheder svare afgift af deres samlede virksomhed.

Dette svarer til de danske regler.

Et flertal af medlemsstater er af den opfattelse, at radio- og fjernsynsvirksomheder kun skal svare afgift af reklameydelser og lignende (f.eks. varesalg).

Det indstilles, at man fra dansk side går ind for en løsning, der muliggør, at de gældende danske bestemmelser opretholdes indtil videre.

e. Aviser.

På rådsmødet den 16. december 1976 forventes det fastslået, at der er adgang til at anvende nulsats for aviser. Danmark har nulsats for aviser.

f. Tilskud.

Ifølge direktivforslaget omfatter beskatningsgrundlaget for leverancer af varer og tjenesteydelser alt, hvad leverandøren modtager for den pågældende leverance, d.v.s. det af modtageren betalte beløb samt eventuelle tilskud fra det offentlige, fra sygekasser m.v. Dette gælder dog kun, såfremt tilskuddet er knyttet direkte til prisen for den pågældende leverance. Generelle tilskud, f.eks. statstilskud til teaterdrift eller til omstrukturering af landbrugsvirksomheder, skal derimod ikke indgå i beskatningsgrundlaget for de varer og ydelser, der leveres af sådanne virksomheder.

Dette forslag, der svarer til de gældende danske regler, støttes af et flertal af medlemsstaterne, hvorimod der bl.a. fra britisk side er modstand imod indregning af enhver form for tilskud i beskatningsgrundlaget.

Det indstilles, at man fra dansk side støtter forslaget.

g. Rhinskibsfart.

Det er uafklaret, hvorledes konventionen om international trafik på Rhinen stemmer overens med direktivforslaget. Spørgsmålet har kun interesse for de medlemsstater, der grænser op til Rhinen.

Særordninger for henholdsvis små virksomheder, for landbrugsvirksomheder og for brugte varer.

a. Små virksomheder.

Ifølge direktivforslaget kan virksomheder med en årsomsætning på højst 4.000 regningsenheder (svarende til 30.000 kr. efter den gældende omregningskurs) holdes uden for afgiftssystemet. Efter de gældende danske regler er denne grænse 5.000 kr..

På rådsmødet den 21.oktober 1976 blev det foreslået, at medlemsstaterne ved beregningen af Fællesskabets egne indtægter skal kunne se bort fra virksomheder med en årlig omsætning på under 10.000 regningsenheder, uanset en eventuel lavere national grænse. Medlemsstater, der anvender en fritagelsesgrænse på over 10.000 regningsenheder, skal yde finansiel kompensation for den omsætning, der ligger mellem disse 10.000 regningsenheder og den nationale beløbsgrænse.

Det indstilles, at de foreslåede regler tiltrædes.

b. Landbrugsvirksomheder.

Efter forslaget kan medlemsstaterne for landbrugere, herunder skovbrugs- og fiskerivirksomheder, hvor anvendelsen af det normale momssystem ville støde på (regnskabsmæssige) vanskeligheder, holde disse uden for det almindelige momssystem. De pågældende landbrugere skal ikke svare afgift af deres salg og kan på den anden side

ikke få afløftning for afgiften på deres indkøb til virksomheden. For at undgå, at afgiften på landbrugernes indkøb af driftsmidler m.v., som f.eks. gødningsstoffer og maskiner, belaster deres priser, får de i stedet for fradragsret for indgående afgift udbetalt et beløb, der for alle virksomheder inden for ensartede grupper (f.eks. almindelig landbrug, kvægavl, frugtavl o.s.v.) beregnes med samme procent af deres salg (standardsatsen). Denne sats fastsættes på grundlag af den procentsats, som afgiften på standardsatslandbrugernes indkøb gennemsnitlig udgør i forhold til salget. Standardsatserne må ikke have en sådan virkning, at de pågældende landbrugere får en godtgørelse, der er højere end den faktiske afgiftsbelastning på indkøb.

Særordninger af denne eller noget lignende karakter anvendes i dag i de fleste medlemsstater.

Folketingets markedsudvalg har allerede tiltrådt en indstilling om, at der som led i en kompromisløsning gives principiel tilslutning til det nu foreslåede standardsatssystem for landbrugere. Tilslutningen skal dog gøres betinget af, at andre væsentlige afvigelser fra et harmoniseret afgiftssystem kan behandles på samme måde som denne særordning, hvilket især vil sige, at man ved kompensationsberegninger i andre tilfælde, som f.eks. indenlandsk persontransport, også kan betjene sig af statistiske oplysninger.

c. Brugte varer m.v.

For at undgå gentagen beskatning af brugte varer er et stort flertal af medlemsstaterne enige om, at der skal være adgang til at fastsætte særordninger for videresalg af visse brugte varer, for hvilke forhandleren ikke har fradrag for indgående afgift (fordi han har købt varerne af private eller ikke-registrerede virksomheder). De gældende danske bestemmelser, hvorefter brugte varer skal afgiftsberigtiges efter de almindelige

regler, vil efter en sådan valgfri ordning kunne opretholdes.

Et mindretal er indstillet på, at der tilsvarende skal være mulighed for at anvende særordninger for originale kunstværker, samleobjekter og antikviteter. I Danmark er sådanne kunstværker m.v. omfattet af de sædvanlige afgiftsregler.

Det indstilles, at man støtter flertallets ønske om en valgfri ordning for brugte varer som ikke omfatter kunstværker m.v.

Fradrag for indgående afgift.

a. Udelukkelse af fradragsretten for visse indkøb.

Efter direktivforslaget kan der ikke foretages fradrag for momsen af visse nærmere angivne indkøb, der har karakter af indkøb til privat forbrug, såsom udgifter til logi, restaurant, kost, drikkevarer, underholdning og repræsentation. Den danske momslov indeholder lignende bestemmelser.

Medlemsstaterne er enige om, at fradragsretten bør nægtes for visse kategorier af udgifter, men der har hidtil ikke kunnet opnås enighed om den nærmere udformning af en bestemmelse herom.

Det er nu foreslået, at medlemsstaterne skal kunne bibeholde deres nugældende regler, indtil Rådet har vedtaget en harmonisering af fradragsbestemmelserne.

Det indstilles, at man fra dansk side tilslutter sig dette forslag.

b. Efterfølgende regulering af fradrag for indgående afgift på investeringsgoder.

Det gældende 2.momsdirektiv, som fastlægger de generelle principper for merværdiafgiftens struktur, og som Danmark tiltrådte ved sin indtræden i EF, indeholder en bestemmelse om, at den indgående afgift for investeringsgoder, der anvendes til såvel afgiftspligtige som afgiftsfrie omsætninger, beregnes forholdsmæssigt (pro-rata-fradrag), og at der i en periode på 5 år efter investeringsgodets anskaffelse foretages efterregulering på grundlag af svingningerne i pro-rata-satsen, d.v.s. ændringer i forholdet mellem virksomhedens afgiftspligtige og afgiftsfri omsætning.

Efter de danske regler er der forholdsmæssigt fradrag i anskaffelsesåret ved køb til blandet anvendelse, men uden efterregulering. For bygninger gælder dog en særregel, der tilgodeser hensigten med den særlige reguleringsregel i 2.momsdirektiv.

Forslaget til 6.momsdirektiv gentager og præciserer den nævnte bestemmelse fra 2.momsdirektiv. Storbritannien og Irland går ind for, at efterreguleringsbestemmelsen gøres fakultativ, fordi administrationen af denne bestemmelse ikke står i rimeligt forhold til de afgiftsbeløb, som skal efterreguleres.

Det indstilles, at man fra dansk side går ind for en fakultativ ordning eller en anden løsning, der tilgodeser forenklingshensynet.

Nulsats og reducerede satser.

Såfremt en medlemsstat ønsker at indføre nye nulsatser, kræver det i henhold til 2. momsdirektiv, at spørgsmålet tages op med EF.

Storbritannien og Irland anvender i vid udstrækning nulsatser og har i forbindelse med deres overgang

til et momssystem opnået tilladelse til at bibeholde de gældende nulsatser. Ifølge direktivforslaget får de to lande indtil videre adgang til at bibeholde disse satser.

Fra dansk side har man på rådsmødet den 21. oktober 1976 givet udtryk for den opfattelse, at muligheden for at kunne indføre nye nulsatser kan være et nyttigt økonomisk-politisk instrument. Dette synspunkt fandt ikke tilslutning. Fra britisk side blev det som en kompromisløsning foreslået, at der skal kunne foretages marginale tilpasninger i forbindelse med eksisterende nulsatser, hvilket man tilsluttede sig fra dansk side.

Direktivforslaget giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte reducerede satser, dog således, at der normalt skal kunne foretages fradrag for indgående afgift i det udgående afgiftsbeløb, der fremkommer ved anvendelsen af den reducerede sats.

Det indstilles, at Danmark frafalder sit hidtidige krav om at få adgang til at indføre nye nulsatser i forbindelse med vedtagelse af 6. momsdirektiv, og at Danmark søger fastslået, at 6. momsdirektiv ikke ændrer ved den bestående retstilstand for så vidt angår indførelse af nye nulsatser.

Denne fremgangsmåde indebærer, at den danske regering får slået fast, at der ikke ved vedtagelse af 6. momsdirektiv opstår hindringer ud over de allerede eksisterende for et land, som måtte ønske at indføre nye nulsatser for sit momssystem.

Afvielser fra direktivets bestemmelser af forenklingssunde m.v.

a. Ny artikel.

Der foreligger et forslag om, at medlemsstaterne skal have adgang til at fravige direktivets bestemmelser

med henblik på at forenkle afgiftsopkrævningen eller at forhindre afgiftsunddragelser. Under de hidtidige drøftelser har samtlige medlemsstater udtalt sig til fordel for denne bestemmelse, hvorimod Kommissionen foretrækker at formulere bestemmelsen i overensstemmelse med en tilsvarende bestemmelse i 2.momsdirektiv. Forskellen mellem de to bestemmelser består i, at den førstnævnte kun indeholder en forpligtelse for medlemsstaterne til at underrette Kommissionen om foretagne fravigelser, hvorimod den sidstnævnte bestemmelse forudsætter en rådsbeslutning i alle tilfælde og tillægger Kommissionen kompetence til at bestemme, om Rådet skal træffe sin afgørelse enstemmigt eller med kvalificeret flertal.

Det indstilles, at man fra dansk side holder fast ved den nye formulering af afvigelsesbestemmelsen, medmindre et flertal af medlemsstaterne måtte gå ind for en bibeholdelse af de gældende regler.

b. Opretholdelse af en irsk særordning.

For automobiler m.v. opkræves merværdiafgiften i Irland ved importen med en højere sats end den i detalledet gældende. Denne ordning er i strid med forslaget til 6. direktiv.

De øvrige medlemsstater og Kommissionen går imod at optage sådanne regler i direktivet.

Det indstilles, at man fra dansk side ikke modsætter sig, at Irland kan bibeholde ordningen i en overgangsperiode.

Afgiftsudvalget.

Efter direktivforslaget skal der nedsættes et afgiftsudvalg med repræsentanter for medlemsstaterne.

Formandsskabet skal varetages af en repræsentant for Kommissionen. Udvalget skal beskæftige sig med alle spørgsmål om anvendelsen (fortolkningen) af fællesskabsreglerne vedrørende moms. Hvor der ikke opnås enighed blandt medlemsstaterne, skal Kommissionen ifølge forslaget kunne fastsætte bestemmelser på egen hånd.

Under drøftelserne i Rådets gruppe for finansielle spørgsmål er denne kompetencebestemmelse blevet afvist af alle medlemsstater under henvisning til, at Ministerrådet i henhold til Rom-traktatens artikel 99 med enstemmighed træffer beslutninger om harmonisering af bl.a. medlemsstaternes momslovgivning.

Det indstilles, at man fra dansk side holder fast ved den i traktaten forudsatte enstemmighed.

Territoriet for anvendelsen af 6. momsdirektiv.

Efter direktivforslaget skal de harmoniserede momsbestemmelser anvendes på medlemsstaternes samlede nationale territorium.

Den danske momslov gælder for Danmark, bortset fra Færøerne, Grønland og Københavns frihavn.

Færøerne er ikke en del af EF og derfor heller ikke omfattet af forslaget. For så vidt angår Grønland og Københavns frihavn er der - sammen med lignende afvigelser for andre medlemsstater - opnået enighed om, at disse territorier kan holdes uden for det harmoniserede momssystem. Det skal med mellemrum undersøges, om især hensynet til konkurrenceligevægten og Fællesskabets egne indtægter fortsat tillader, at de pågældende delterritorier holdes uden for afgiftssystemet. En ændring af disse særordninger vil kun kunne ske ved enstemmighed (artikel 99 i Rom-traktaten).

Spørgsmålet er sat på dagsordenen, fordi nogle af de andre medlemsstater endnu ikke har opnået en tilfredsstillende løsning af deres territoriale problemer.

Proceduren vedrørende formuleringen af den endelige tekst til 6. momsdirektiv.

Spørgsmålet er rejst fra britisk side, fordi man forventer, at der i den britiske formandskabsperiode, d.v.s. i første halvår 1977, vil opstå tidsmæssige problemer med at opstille en direktivtekst under hensyntagen til de mange ændringer, der er foretaget i forhold til det oprindelige direktivforslag.